

Harald Wollstad

född 1921, död 1967, rektor vid Västkustens Ungdomsskola i Ljungskile. Våren 1966 måste han sjukskriva sig. Han hade symptom från hjärtat, men så småningom upptäcktes att den primära sjukdomen var lungcancer.

Från slutet av november 1966 skrev han dagbok så länge han orkade. Den har blivit tryckt under titeln Sjukjournal (Gummessons).

Den 27 december: "När arbetet hopat sig och jag jäktat från uppdrag till uppdrag, har jag ofta tyckt att jag inte uträttat någonting ordentligt och drömt om ett sabbatsår med tid för studier, tankar och resor. Nu har jag fått en sorts sabbatsår som förberedelse för den stora sabbaten. Måtte jag nu använda tiden väl."

Våren 1967 följer han intensivt händelseförloppet i Mellanöstern, i medkänsla med både israeler och araber.

Den 10 juni: "Kriget är tydligen slut och Israel har vunnit, en överraskande seger. Hoppas nu att de skall kunna vinna en fred ..."

Från slutet av juni blir smärtorna i bröstet allt intensivare. Han samtalar med sina barn om utvecklingslära och kristen skapelsetro.

Den 18 juli: "I den vita, milda sommarskymningen kom Göteborgs kammarkör och sjöng utanför mitt öppna fönster. Madrigaler, folkvisor, psalmer, och Brahms Warum, och till slut Ahnfelt. Trösta dig, hjärta, när sådan sång kan stiga ur jordens grottor."

Den 31 juli har han fått be sin hustru Sara skriva i dagboken, medan han viskade dikterat.

Söndagen den 6 augusti: "Sara och jag fick motta Herrens heliga nattvard här vid min sjuksäng. Är det förmätet att säga att jag tyckte, att Gud själv kom till mig i mitt rum? Han kom inte i stormen utan i den stilla susningen."

Detta är den sista dagboksanteckningen. I förordet skriver Waldemar Svensson: "Om sinnets balans och en rakare hållning bad han – och blev bönhörd."

(Sven Danell: SAGT INFÖR DÖDEN - VANLIGA VARDAGSMÄNNISKOR)